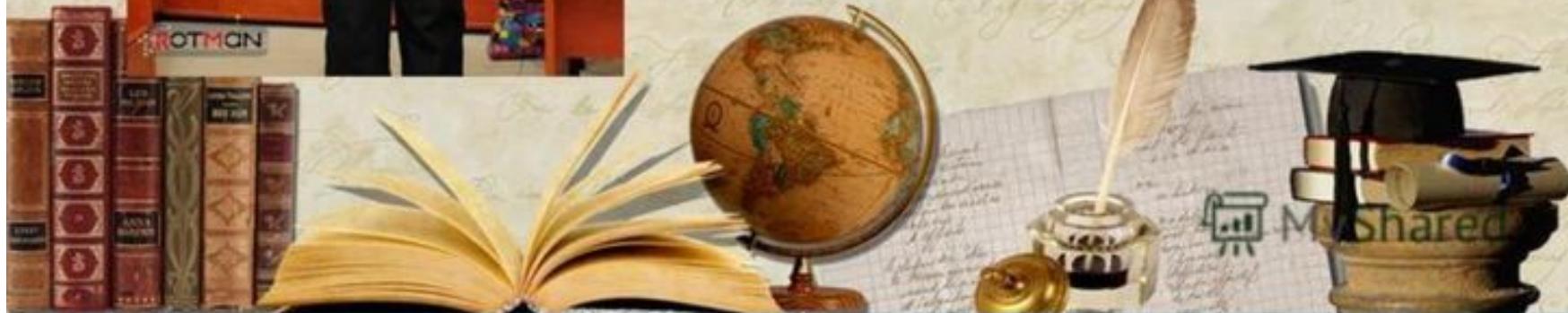

ІРЕН РОЗДОБУДЬКО

ГУРТ

«Без любові
до своєї країни
людина
перетворюється
на біомасу»-
Ірен
Розdobудько

*«Твір приходить від початку до кінця. Спочатку
виникає маленька дрібниця. Достатньо побачити
відірваний гудзик на підлозі маршрутки.
Перетворюєшся на нього і дивишся на цей
людський ліс, який не звертає на тебе увагу.»*

I. Роздобудько

Однією з найяскравіших сторінок сучасної української літератури є творчість Ірен Розdobудько: талановитої письменниці й журналістки, майстрині сценарної фільмографії та переможници багатьох літературних конкурсів

Вона вибухнула , немов бомба на небосхилі сучасної української літератури. Книжки Ірен Роздобудько знайшли свого читача, і досить швидко вона влилася в ряди у [MyShared](#) популярних письменників.

Ірén Роздобудько — українська журналістка, письменниця, поетеса. • Народилася 3 листопада 1962 року у Донецьку. Закінчила факультет журналістики Київського Національного Університету. Працювала у Донецькому відділку ТАРС-РАТАУ телеграфісткою, у багатотиражці Донецького металургійного заводу, журналістом та диктором радіогазети. З 1988 року живе в Києві, де працювала в газеті "Родослав", коректором журналу "Сучасність", оглядачем на першому та третьому каналах Національної радіокомпанії, оглядачем у газеті "Всеукраїнські відомості", заступником головного редактора в журналі "Наталі", головним редактором у журналі "Караван історій. Україна" та журналістом у журналі "Академія".

Працювала також офіціанткою в ресторані, шпрехшталмейстером в цирку, Снігуронькою в фірмі "Свято", завідувачем відеосалону у кінотеатрі. Автор ілюстрацій до книг Лариси Масенко, Елеонори Соловей, Леся Танюка. Авторка двох збірок поезій. Вишиває бісером, грає на гітарі. Має доньку Яну.

Лауреат та переможець (Гран-При) Всеукраїнського конкурсу коронація слова (2000, 2001 , 2005 рр.) Міжнародна літературна премія імені князя Юрія Долгорукого (2005 р) за російський переклад роману "Ранковий прибиральник " Лауреат конкурсу ""Книга року" Бі-бі-сі" (2006) Золотий Фенікс міжнародного книжкового ярмарку в Харкові (2007 р.) "Улюблений автор Західних регіонів України (2007 р.) "Найбільш продавний автор 2007 року " Лауреат премії імені Нестора Літописця за аудіокнигу "

Її твори:

- ❧ «Штрих на чорній цераті» (1989),
- ❧ «Ангели на дротах» (1994);
- ❧ «Пригоди на невідомому острові» (2007),
- ❧ «Свист крізь дірку в зубах» (2008),
- ❧ «Коли оживають ляльки» (2009),
- ❧ «Все, що я хотіла сьогодні» (2010),
- ❧ «Гудзик» (2005),
- ❧ «Зів'ялі квіти викидають» (2011),
- ❧ «Дві хвилини правди» (2008), інші.

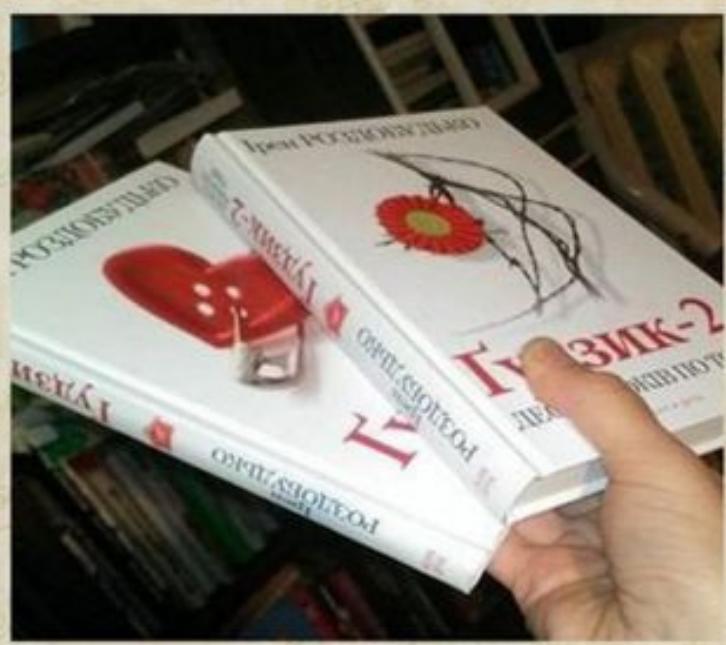

Ірен
Роздобудько

Амулет Паскаля
Дванадцять

Цей чималий перелік художніх творів, безсумнівно, говорить про різногранність таланту письменниці й засвідчує неабиякий її мистецький внесок до скарбниці сучасної української літератури.

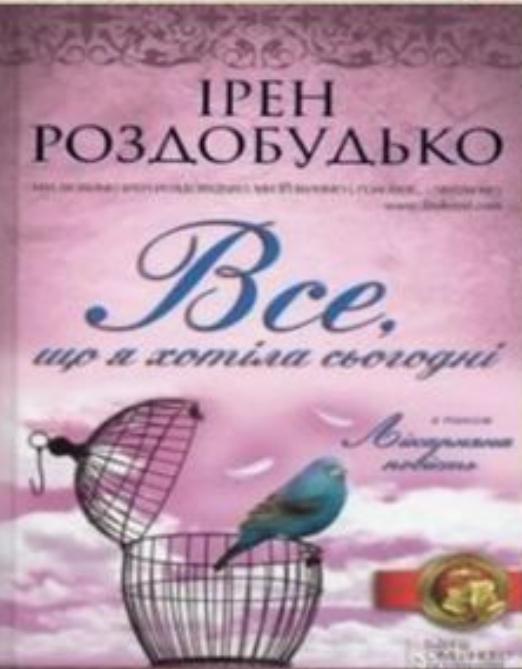
Ірен Роздобудько сміливо експериментує зі стилями, жанрами, темами, сюжетами й героями. Її творчість в основному складають романі та оповідання. На сьогоднішній день її творчий доробок нараховує вісімнадцять книжок і п'ять фільмів, сценаристом яких вона виступає.

MyShared

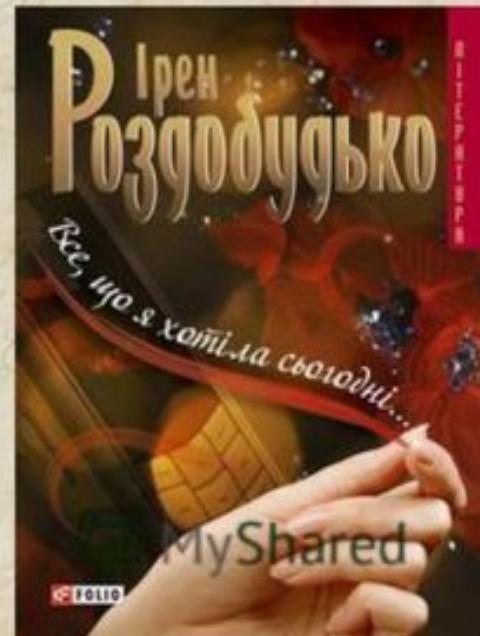
Ірен Роздобудько

"ВСЕ, ЩО Я ХОТІЛА СЬОГОДНІ"

Що вона зробить, якщо не звикла до ВЧИНКІВ? До сміливості бути СОБОЮ? До відчуття ЩАСТЯ? Як прожити цей останній день? ...Аби ніколи не замислювались над цим?...»— так починається книга Ірен Роздобудько «Все що я хотіла сьогодні»

«...Сьогодні вона дізналася, що цей сонячний день - її останній день, який вона мусить присвятити собі... Що вона зробить, якщо вона - звичайна молода жінка, життя якої замкнено на простих і зрозумілих речах: дім, робота, чоловік? А всі мрії, бажання і почуття давно скрилися кригою?

Одна доволі відома американська рок-група співає у своїй пісні, що «сьогодні може бути кращий, сьогодні може бути гірший, сьогодні може бути останній день твого життя». Саме ці рядки стали девізом одного дня «середньостатистичної тридцятирічної баби», як називає свою героїню. Жахливий діагноз - «саркома» - змусив жінку терміново переглянути своє ставлення до життя і принаймні ці останні дні присвятити собі. «Можливо, я вперше скажу прямо, що це твір для жінок з присутністю, як завжди, там половіків, - характеризує свою книгу сама Ірен Роздобудько. - Але якщо говорити глобально, то це повість про домашнє емоційне насильство над жінками».

У своєму новому романі – “Все, що я хотіла сьогодні” – Ірен Роздобудько акцентує на пошуку людиною власного “я” і прагненні до здійснення мрій, що осіли глибоко в душі. Мабуть, чимало сучасних жінок можуть упізнати в головній героїні себе. Вона – молода пані Мирослава Малько, її життя “замкнено” на простих і зрозумілих речах: дім, робота, чоловік. Сьогодні Мирослава дізналася, що невиліковна хвороба ось-ось забере в неї життя. Героїня раптом усвідомлює, яким нудним і “правильним” воно було. Таке життя не приносило їй щастя, адже всі мрії, бажання й почуття давно вкрилися товстим шаром криги, що заповнив її серце, здавалося б, назавжди.

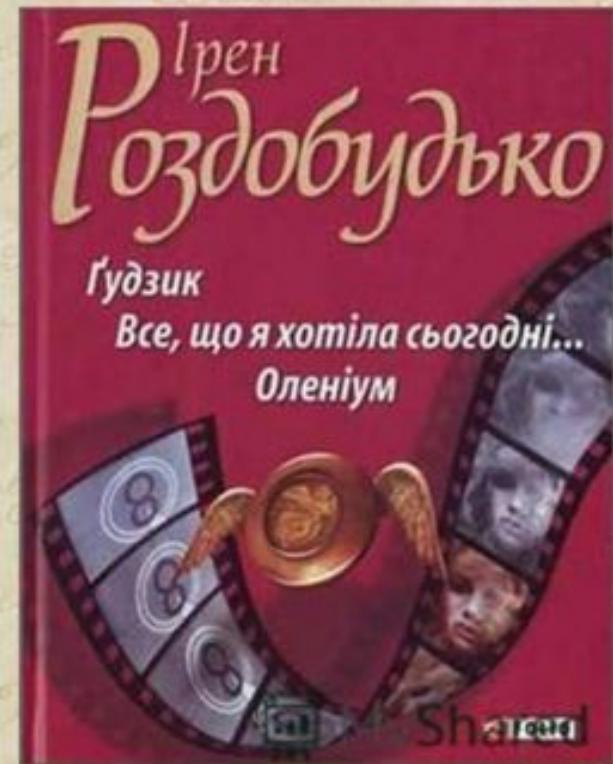
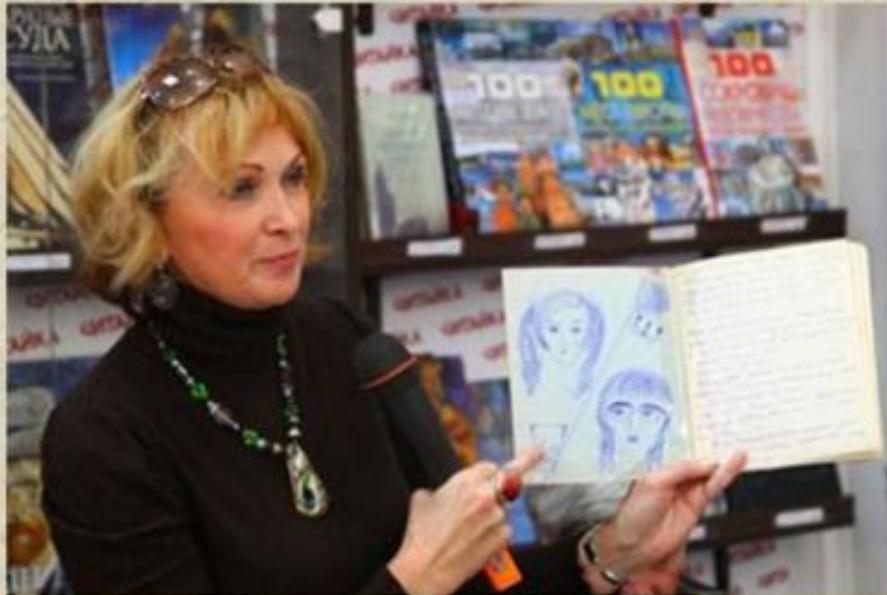
Але героїня вирішує присвятити цей день собі, зробити те, про що давно мріяла, чого завжди хотіла. Стоячи на подвір’ї лікарні, де її поставили діагноз, жінка вибирає досі невідому стежку, котра веде її не до звичайної тролейбусної зупинки, а до невідомості, що має стати ключем до нового спалаху щастя в її серці. Мирослава долає страх бути собою, вона наважується на радикальні вчинки, котрі допомагають їй знову відчути запах щастя й заповнити глибоку й болючу порожнечу.

Мирослава розуміє, що «кожен наш день – це ланцюжок шансів. Треба тільки вірити...».

“Усе відбулося, – каже головна героїня, заплющуючи очі. – Все, що я хотіла сьогодні...”.

Ця книга буде до вподоби тим, хто мріє кардинально змінити своє життя, але не знаходить для цього снаги. Для тих, хто ще вірить у справжню любов; для тих, хто не розучився чекати.

Ірен Роздобудько

"Зів'ялі квіти викидають"

"Зів'ялі квіти викидають" - це психологічна проза, що супроводжується динамічним викладанням подій.

Звертаючись до алегорії, Роздобудько називає зів'ялими квітами жаль за минулим або нездійсненими мріями, що накопичується в душі людини, та потребує знищення.

Роман передає історію життя двох актрис радянських часів, що знайшли своє кохання в обличчі одного з успішних сценаристів того ж таки радянського кіно. Але доля звикла грати відданими акторами життя – одна з них стала дружиною сценариста, інша – незамінною забавкою. Але весь цей час акторки заочно ворогували між собою. Плінність років закидає їх до одного притулку для самотніх акторів, де, на перший погляд, їх насичене сценічне життя втрачає свій блиск та колорит. Міцно взявши за своє, кожна бажає зла опонентці. Але символом миру стає молода покоївка, що випадково дізнається про життя колишніх кумирок радянського кіно. Стефка – головна героїня роману стає закріплюючою ланкою ланцюгу болю та ненависті в цій сентиментальній історії, що містить в собі глибокий духовний підтекст та двозначність. Загубивши "вогник" свого життя, Стефка переживає особисту драму, але знаходить порозуміння з собою завдяки мудрості двох свідомих жінок, які поводяться як малі діти, бажаючи незгод одній.

Наприкінці роману та й власного життя актриси розуміють, що колись могли стати найкращими подругами, але пожертвували собою заради того, хто не вартий кохання. Досвідченість похилих жінок надихає Стефку відродити для мешканців

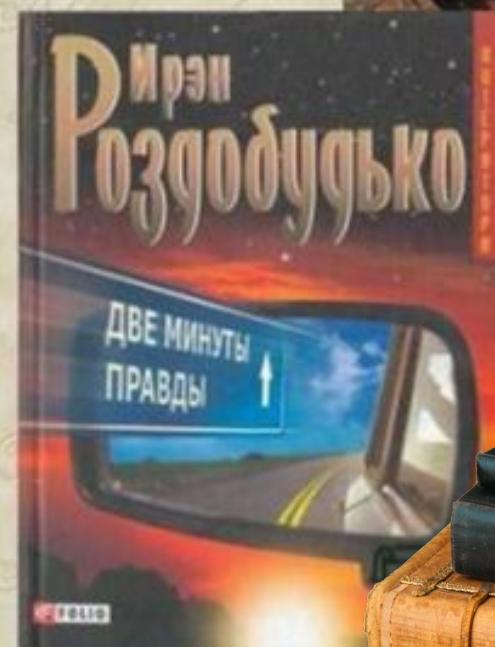

Будинку самотніх акторів театру та кіно сенс їхнього життя – сцену з глядачами по той бік. Поклавши історію життя акторок в основу сценарію, Стефка стає переможницею престижного європейського кінофестивалю.

Iрен Роздобудько

“Дві хвилини правди”

Можливо, ви їх зустрічали... Тих, хто за одну-дві хвилини здатен зробити чи вправити помилку. Тих, хто, ховаючи від «вогнів великого міста» справжні почуття під маскою іронії, здатен «їхати світ за очі» у пошуках пригод або слави, не розуміючи, що шукає себе. Тих, кого називають неприкаяними, адже вони живуть на межі добра і зла і кожної хвилини можуть зробити крок у будь-який бік.

У сюжеті книги нема нічого особливого: робоче відрядження журналістки Єви та оператора Дана. Спочатку героїв двоє, потім гра продовжується втрьох, ще далі – вчетириох, бо додаються Мія та Іван. Серед них нема поганих і хороших. Є люди. Зі своїми позитивними й негативними рисами. Ситуація вимальована цілком природна: зустрілися чужі люди, але дорога їх зблизила, й вони стали близькими один одному, незамінними, єдиними.

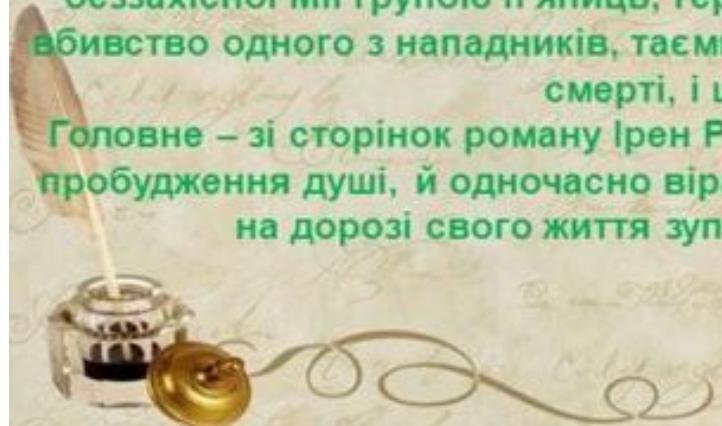
Дорога змусила головних героїв зупинитися, подивитися на своє звичне існування, і зі жахом упевнитися в його фальші, в тому, що весь попередній спосіб життя – чистої води лицемірство, удаване, облудне, штучне життя.

Головній героїні Єві пофартило: переживши душевну драму, вона знайшла довгоочікувану гармонію між собою і світом, повернулася до себе справжньої, впевнилася у тлінності зла, неминучості добра і вірності своєму призначенню.

Операторові Дану це не вдалося, бо повернення до норми він сприйняв як небезпеку, як порушення загальноприйнятих канонів.

Звісно, роман містить у собі немалу частку обов'язкового антуражу гри: події, щедро начинені ознаками трилера: кривава бійка при спробі з'валтування беззахісної Мії групою п'яниць, героїчне її врятування, небезпечне поранення Івана, вбивство одного з нападників, таємнича аура ворожки і цілительки, яка рятує Івана від смерті, і ще багато іншої екзотики.

Головне – зі сторінок роману Ірен Роздобудько постає страхітлива історія запізнілого пробудження душі, й одночасно віра у можливість людини круто змінитися, зробивши на дорозі свого життя зупинку. От тільки бажано, щоби не запізно!

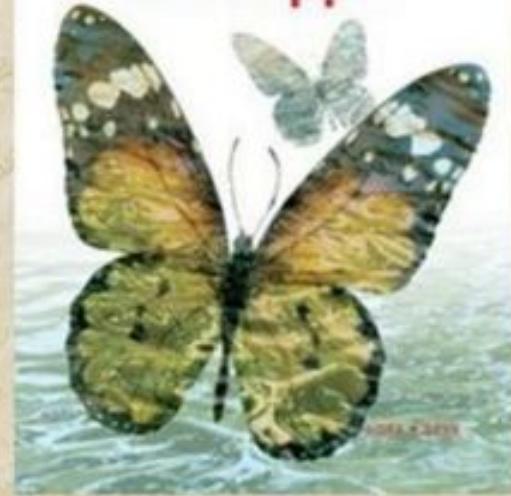

Ось так, у спресовані часом дві хвилини,
народжується нове і вмирає старе,
стверджується любов'ю правда і вбиває брехня,
так живе світ, у якому ми зростаємо й мусимо
робити свій вибір. Та все більше нас оточує не
природою (Богом) створений світ, а створений
нами (без гармонії з природою) світ штучний:
телефони, мобілки, магнітофони, холодильники
телевізори, відеокамери... І ми використовуємо
всю цю техніку, як вважаємо за потрібне.

Ірен РОЗДОБУДЬКО

ДВІ ХВИЛИНИ ПРАВДИ

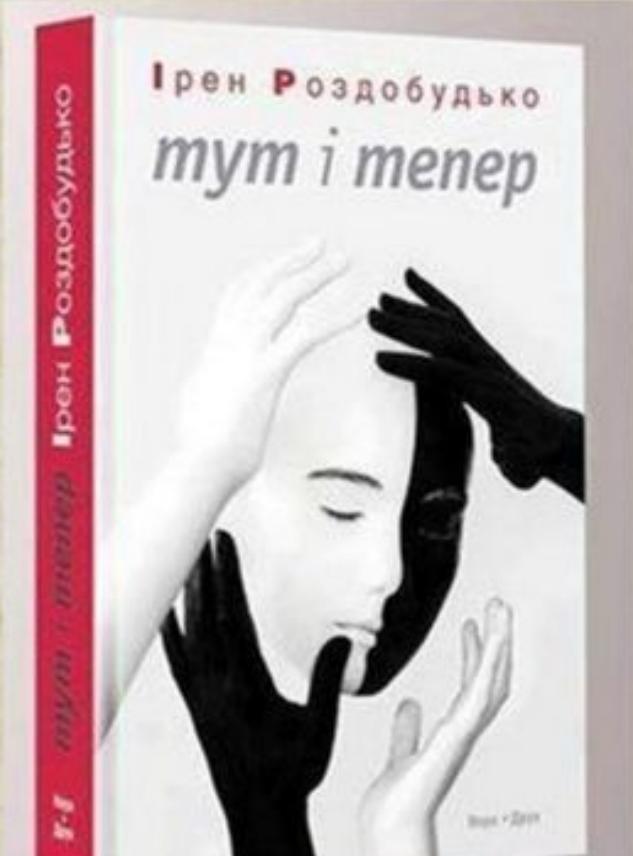
Але (ви помітили?) ці прилади стають все компактнішими, все потужнішими і водночас – все близчими до наших тіл. Мине небагато часу – і ми зрозуміємо, що вони нам не потрібні, бо все це є в нас самих. І ось лише тоді ми станемо справді вільними й уже не будемо нікуди поспішати, а ці дві хвилини розтягнуться в нескінченність любові.

Ірен Роздобудько

“Пут і тепер”

Жіноча дружба — річ неймовірна. Хтось сумнівається в її існуванні, скептично хитаючи головою, а дехто стверджує: «Це буває рідко, майже ніколи». ВОНА ТАКИ ІСНУЄ!!!

Це нам доводить Ірен Роздобудько. Перевірена часом, відстанню, різним достатком та сімейним щастям (нешастям) подруги — вона викристалізовується в міцний камінь, зігрітий теплотою приязних стосунків.

Роман Ірен Роздобудько "Тут і тепер" був випущений 2016р. Після революції гідності, під час неоголошеної війни на території України, про події, які відбуваються в АТО. Саме це і стало основою для написання твору. Чотири подруги: Юлія, Лара, Ельміра й Сусанна, такі різні й далекі у всьому, але такі близькі в найголовнішому — в готовності підставити плече одна одній в будь-якій життєвій ситуації, вислухати, заспокоїти, порадити й «надати крила», вдихнути життя в підбиту долею пташку-подругу, або віддати їй своє крило... «Тут і тепер» — квартет жіночих доль, це галерея жіночих образів, ніби «вихвачених» фотокамeroю із міського натовпу людей. Таких жінок, як ця четвірка подруг, ми зустрічаємо (може, не помічаючи) кожного дня. Але це не означає, що вони такі сірі та непримітні. Вони — це узагальнене жіноцтво, це, власне, ми. Ірен Роздобудько лише спробувала нас з ними познайомити ближче, адже головної героїні серед них в романі немає. Жінка в різних іпостасях та ролях — ось центральна героїня. Розповідаючи про чотирьох, автор насправді розказує про одну. Про Жінку. Чотири подруги — головні героїні нового роману Ірен Роздобудько — вирішують жити тут і тепер, не очікуючи на те, що їм будуть подаровані інші часи. Колись давно на запитання: «Чого б ви хотіли для себе після того, як ваше доросле життя стане штучним, втратить свіжість і справжність?», кожна з них відповіла по-своєму: смерті, слави, свободи... Тоді вони ще не знали, що коли життя впритул наблизить їх до цих понять, вони зрозуміють: немає нічого важливішого, ніж рятувати від смерті інших, слава не замінить справжньої любові, а абсолютна свобода часом межує з egoїзмом.

На перший погляд здається, що це просто звичайна історія про чотирьох подруг, про їхній побут, дружбу й кохання. Про чоловічу зраду, жіночу біль - як наслідок цього, про випадкові події, які здатні кардинально змінити життя. Та насправді Ірен Роздобудьо хотіла показати, що ми повинні змінювати щось в своєму житті, відкривати щось нове для себе , невідоме.

(Ельміра - завзята домогосподиня і любляча жінка віддалася волонтерству, а потім і зовсім пішла під кулі; а завжди вільна Лара матиме дитину і коханого чоловіка...) найголовніше - ми не маємо права бути байдужими до подій які діються навколо нас, повинні ставитися з розумінням до інших і вміти пробачати

Дякуємо зауважу!!!

